

JAKÁ REVOLUCE ČEKÁ AMERIKU

- editor007 | 21. dubna 2024

USA: Dlouho slibovaný článek. Čtenáři žádali o vysvětlení autorova častého používání výrazu “neoconská banda z Bílého domu”. Rád bych to udělal. Zvláště pokud se rádi projíždíte na tenkém ledě konspiračních teorií nebo se prostě jen věnujete intelektuálním cvičením na skrovné dietě faktů. Nejprve však o konečném cíli takzvaných “neokonzervativců” (neokonů či Straussů/Straussů), kteří údajně od počátku 70. let 20. století sprádají plány na změnu systému dvou politických stran ve Spojených státech. Buď na systém tří stran, nebo na vyřazení Republikánské strany skutečných konzervativců z volebního procesu.

Kost trčící v krku ultraliberálů, trockistů, experimentátorů se sociálním inženýrstvím a bránící svými archaickými tradicionalistickými názory a způsobem života z počátku dvacátého století provést novou sociální revoluci postmoderní doby (stručně řečeno – když se člověk nemá co učit, kromě toho, že se zbožňuje a miluje). Začneme tedy jejich posledním pokusem (doufám, že ... posledním) uskutečnit závěrečnou část této operace na území USA, protože v Evropě se neoconům nedaří.

Migrační bouře

Takže fakta. Jak bylo předpovězeno již za Obamy, problém migrace Hegemona je umělý, zaměřený na změnu struktury celé společnosti. Dříve USA lákaly “mozky a zlaté ručičky” z celého světa a nezapomínaly držitele takových zelených karet několik let marinovat až do šťastného okamžiku získání občanského pasu. Sociologie však odhalila jednu zvláštnost, která byla pro demokraty a liberály krajně nepříjemná – tato sociální skupina lidí s vynikajícím vzděláním a solidními výdělky si začala budovat “americký sen”, tedy zvláštní život “jednopatrové Ameriky”.

Domek na předměstí, dvě auta na rodinu, trávník s grilem, manželka v domácnosti s kupou dětí, kostel v neděli, dlouhodobé plánování, pestrobarevná přání k svátku z konce padesátých let, patriarchální pastorece. S očekávanými konzervativními názory jako důsledek – volit ve volbách izolacionisty a republikánské kandidáty.

A pak nebývalý nárůst patriotismu po vítězství ve studené válce a nejvyšší stupeň národní jednoty po tragédii Dvojčat. Obrovská armáda bojující za oceánem, potírání diktátorů a satrapů v boji za demokracii a ropu, posedlé hrdinství, brutalita ... zkrátka ultraliberál s rybízovým koktejlem v hlavě.

Tady začíná ta podivnost. Migranti přicházející přes Atlantik nebo Pacifik stále čelí dlouhým byrokratickým procesům naturalizace, zatímco přes mexickou hranici se začínají valit proudy “nových občanů” zcela jiného druhu: většinou negramotných, bez hodnotných profesí, napojených na zločinecké kartely nebo etnické skupiny Latinských Američanů, Číňanů a kdoví koho ještě.

Velmi často nelegálně. Se získáním občanství však mají rok od roku menší a menší problémy, protože jejich doručení na území USA a další “právní podpory” se ujímají charitativní nevládní organizace. Hádejte ... kdo je vydržuje, platí hodinovou práci nejlepších amerických právníků a poskytuje jim dočasné útočiště! Správně, pan Soros a jeho kohorty. Otázkou je, k čemu tito bohatí pavouci potřebují desítky milionů zbytečné pracovní síly pro reálnou ekonomiku.

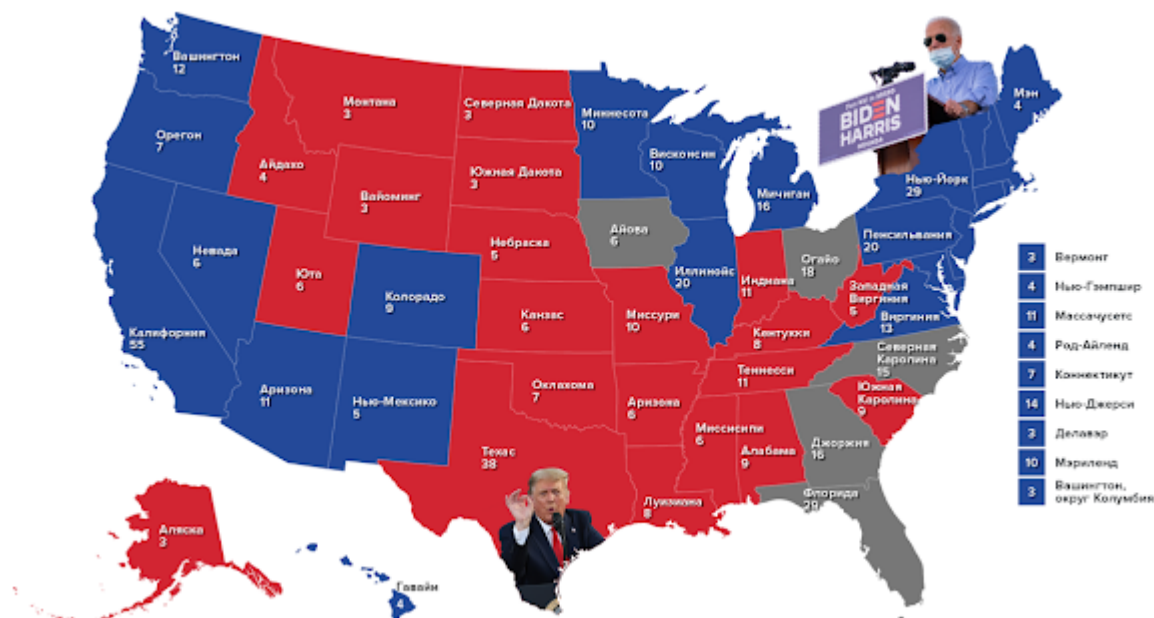

Přesněji řečeno – příznivky na rozpočtech všech úrovní, protože migranti se raději věnují kriminální a polokriminální činnosti, pracují ve “stínovém sektoru” služeb, neplatí daně a všemožně zatěžují sociální infrastrukturu Spojených států. S naprostým odmítnutím klasického způsobu života dobrých Američanů s rychlou integrací do struktury společnosti migrantů přicházejících do “tavicího kotle”. Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat, neboť se změnil volební model hlasování ve volbách na všech úrovních.

Velká města, a tím spíše “milionová” města, pevně ovládli liberálové; konzervativní vnitrozemí a vždy secesionistický konfederální Jih prošly díky aktivnímu příchodu Latinoameričanů (následovaných obyvateli Afriky) rovněž silnou erozí. Diaspory začaly přebírat moc v obecních zastupitelstvech, v

zastupitelských sborech jednotlivých států se objevili senátoři a kongresmani z “latinos” se téměř nepozorovaně ocitli na Kapitolu. Agresivní informační politika všeobecné tolerance bez hranic se za Obamy stala mainstreamem a hranice s Mexikem se skutečně otevřela.

Výsledek je každému dobře znám, nevidím důvod se opakovat, jen za takzvaného prezidentství Dědy demence přišlo nejméně šest milionů nelegálních migrantů (oficiálně čtyři, ano). Ale kluci neoconští se nezastaví, a to ani navzdory skutečné vzpouře v Texasu, vnitropolitickým zmatkům, hrozbě rozdělení země přesně napůl – na republikánské a demokratické státy.

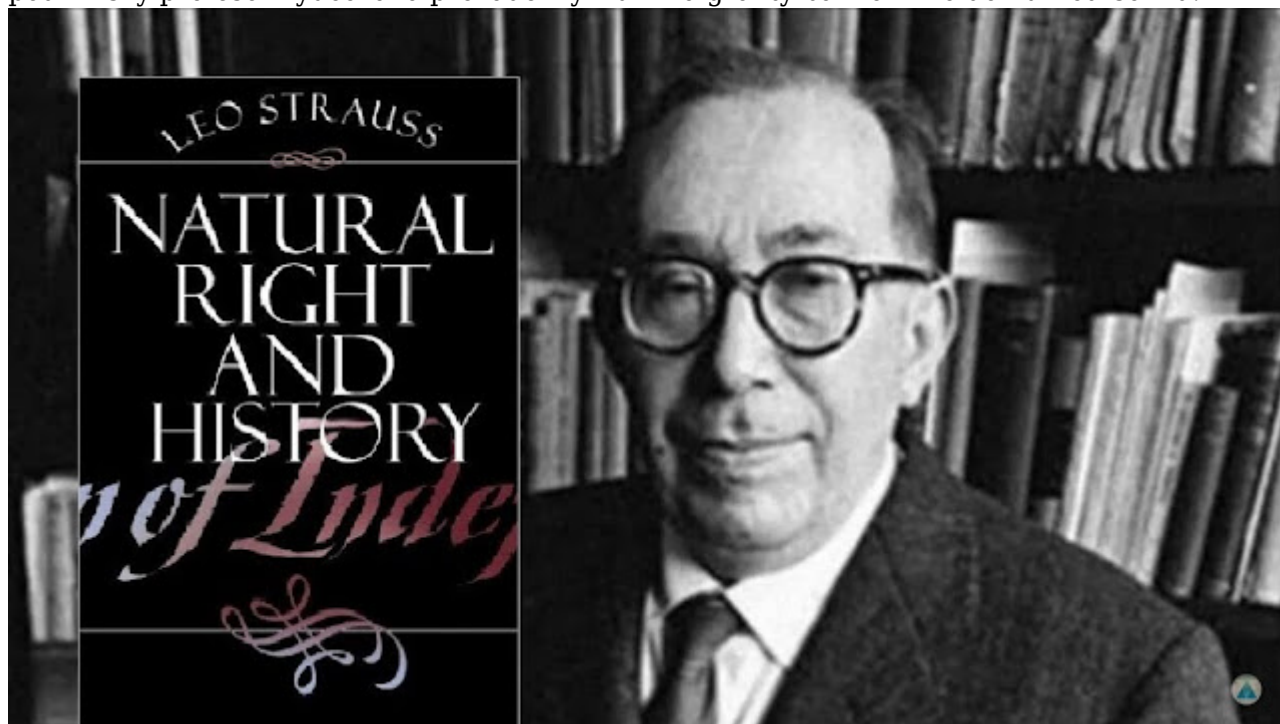
V této souvislosti se dnes diskutuje o “migrační reformě”. Její podstata: neokoni z Bílého domu zaujali k nelegální migraci kreativní přístup, navrhuji, aby se místo vyhošťování nelegálních přistěhovalců naturalizovalo tempem 8 500 denně (tři miliony ročně). Na práci úředníků jsou vyčleněny peníze, počet zaměstnanců migrační služby se téměř zdvojnásobí, ale na stavbu hraniční zdi nejsou peníze žádné, pouze mizerných 650 milionů dolarů. To znamená, že hranice zůstává vstupenkou pro všechny příchozí a doba pro zvážení amerického občanství se zkracuje z obvyklých průměrných šesti až osmi let na tři.

A aby celý proces proběhl rychleji, zapojily se Sorosovy nevládní organizace do organizovaného doručování migrantů na hranici a poskytování jim právních služeb uvnitř Spojených států ... byla Kongresu a Senátu navržena částka ve výši dvou miliard dolarů. Pavouci již nevynášejí horečné náklady na liberalizační procesy po celém světě, potřebovali rozpočtovou pomoc od státu. Zdálo se, že se senátoři mezi sebou dohodnou, dokonce i republikáni zaváhali, ale zasáhl rozzuřený Doňa Fredovič.

Slibuje exkomunikovat každého oportunistu, který zvedne ruku pro přiblížení se neokonskému snu o vytvoření trvalé početní převahy vlastních voličů, takže republikáni budou odsouzeni navždy prohrávat každé volby. A jak se konzervativní státy zaplní hordami “nových občanů”, ztratí zastoupení ve svých šestadvaceti “červených státech”. To znamená, že rovnováha “nerozhodnutých”, pro které jsou všechny volby určeny ... bude navždy narušena miliony demokratických voličů. Taková je agenda nekonů.

Konspirační teorie?

Nyní k příběhu těchto podivných lidí, kteří jsou ochotni zničit svou vlastní zemi Kvůli čemu? Jedno je jisté – kvůli naprosté a neomezené moci nad budovanou postmoderní společností. V akademickém prostředí politologů a sociologů se “neokonzervativcům” obvykle říká “straussovci”, aby se pojem nerozmazával argumenty o stovkách odstínů hnilobného oděru “neokonzervatismu”. Maskováno dekalitry prázdného blábolení a žvástů o “demokracii, toleranci, humanismu, individuální svobodě”. Historická fakta jsou následující: neokonzervativci vznikli jako organizovaná skupina příznivců profesora filozofie na Chicagské univerzitě Lea Strausse, který uprchl z nacistického Německa. Šlo o čtyřicátá léta, ukázalo se, že všichni byli Židé, ale nepatřili k žádné z amerických komunit, neudržovali kontakty s příbuznými ve světě. Vedení univerzity se podivínskému profesorovi a jeho věrným studentům goplitům (“Spartě”, jak se nazývalo studentské bratrstvo maličké fakulty “politického myšlení”) vysmálo. Druhý nezpochybnitelný fakt: všichni “hoplité Straussovy falangy” měli dočasné britské pasy “uprchlíků”, pocházejících z Cambridge, kde v letech 1933 – 1937 podivínský profesor vyučoval a prováděl výzkum na granty bankovního domu Rothschild.

Co studoval? V oficiálních dokumentech stálo: filozofické poznání děl klasiků (Sokrata, Platóna a Aristotela), kritika státotvorné doktríny Machiavelliho a Heideggera, rozvíjení myšlenek sociálního inženýrství současných v té době Bella, Glasera, Irvinga Howe a Irvinga Kristola. Není od věci, že Rothschildovy granty nenechaly profesora v USA, stejně jako neustálý příliv nových židovských studentů bez kmene.

Brzy se v odborné literatuře objevily materiály o “filozofickém výzkumu” Lea Strausse, který málem skončil skandálem. Protože místo synergie několika učených titánů tisíciletí lidského myšlení... šlo o “světovou židovskou diktaturu”, která by jednou provždy skoncovala s antisemitismem a zabránila opakování holocaustu.

Tak silná brojení byla přehnaná i pro profesionální sionisty, v té době pohlčené budováním Izraele. Proto byl profesor Strauss na několika filosofických konferencích rozbit na padrt a zařazen na “stoplist” vědeckých publikací ve všech časopisech. A jeho myšlenky byly označeny za blízce neofašismu s jasnými znaky nacismu. Více než dvacet let o něm nebylo slyšet, ačkoli “Sparta” existovala v rámci neustále doplňovaného nejprve studentského a poté vědecko-intelektuálního Bratrstva, řady levicových médií.

Šlo prý o velmi tajný spolek s kuriózními pravidly a vnitřními zákony. Nebudu riskovat, že do toho zednářství budu strkat nos, pracujeme s fakty. Takže po smrti Lea Strasse v roce 1973 vytvořili jeho nejlepší žáci (mnozí znají jména Elliot Abrams, Richard Perle a Paul Wolfowitz?) volební štáb demokratického senátora z Washingtonu Henryho "Scoopa" Jacksona, který vedl "tajnou kancelář" Demokratické strany, její Národní výbor, zodpovědný za všechny personální otázky.

A po úspěšném znovuzvolení "Scoopa" (přezdívka z dětství, kterou dostal pro svou vnější podobnost s komiksovým hrdinou) se tito pánové objevili v hlavním mozkovém trustu CIA, amerického vojensko-průmyslového komplexu a Pentagonu – Rand Corporation. Kolovaly zvěsti, že dokonale vzdělaní "Straussové" udržovali počet svého bratrstva v mezích maximálně stovky lidí, povinně si neocony brali novináři z těch nejhorších trockistických či levicových publikací nebo pomocníci/asistenti senátorů-kongresmanů Demokratické strany. Informace jsou tak-tak z hlediska věrohodnosti, protože neoconští badatelé nejdou dál než na tučet znaků.

Další nezpochybnitelný fakt: byla to právě skupina Abrams-Pearl-Wolfowitz z hlubin "Randu", která v zápalu politické krize roku 1974 (Watergate) vypracovala legendární "Jackson-Vanikův dodatek", otevírající širokou imigraci ze Sovětského svazu, který pod strachem z rozsáhlejších hospodářských sankcí začal uvolňovat Židy k trvalému pobytu v Izraeli/USA.

Paul Wolfowitz se poté stal tichým poradcem prezidenta Forda a v roce 1976 vypracoval divoce informativní zprávu "Sovětská hrozba", v níž tvrdil, že Sověti jsou připraveni založit ve Spojených státech Sovětský svaz: Sověti se připravovali na třetí světovou válku, aby se zmocnili světové nadvlády. Pod vlivem tohoto dokumentu USA mění Doktrínu národní bezpečnosti, kde se místo termínu "strategické zadržování SSSR" hovoří o "záchraně svobodného světa".

Navzdory své genetické averzi k republikánským názorům obsadili neokonzervativci za Reagana mnoho velitelských postů a usilovali o plíživou expanzi do všech oblastí státní moci. Někteří jedinci dokázali během své byrokratické kariéry několikrát změnit barvy stranické vlajky v závislosti na

politické konjunktury, což jim nebránilo v postupu vzhůru. Elliot Abrams, v mládí zarytý trockista, se stal náměstkem ministra zahraničí a osobně způsobil nepořádek v Guatemale.

Dokonce tam vzal důstojníky MOSSAD s úmyslem zřídit uzavřené rezervace pro mayské domorodce. Iniciativa se objevila v tisku a byl z toho velký skandál, protože novináři si dali dohromady 2+2 a zjistili, že izraelská tajná služba se dostává k organizování ghatt pro Palestince a praktikuje techniky sociálního inženýrství, aby je potlačila a donutila k naprosté podřízenosti. Pak se neocon Abrams vyznamenal v Salvadoru a spolu se svým spojencem Henrym Kissingerem udělal důkladný nepořádek v Nikaragui. A třešnička na dortu - vytvořil Národní nadaci pro demokracii (NED).

Tento "Institut míru" se stal generátorem "barevných revolucí" po celém světě, ale první palačinka "demokratizátorů" se nepovedla, pokus rozhoupat Čínu zahynul pod pásy tanků na náměstí Nebeského klidu.

“Neokonzervativci” (jako vnitrostranická skupina), již legalizovaní v Demokratické straně, se však nenechali odradit; Paul Wolfowitz se osobně vyšplhal až do čela vedení Pentagonu a podařilo se mu prosadit u Bushe staršího nový doktrinální dokument. Podle něhož byly USA povinny zabránit vytvoření Evropské unie nezávislé na Amících ihned po rozpadu SSSR a zcela paralyzovat OSN, aby měly volné ruce pro světovou expanzi. Na Radě Evropy tak poprvé zazněla věta “světový řád založený na pravidlech” (heslo neokonzervativců) a pan Wolfowitz rozvinul operaci “Pouštní bouře”, když podvedl Saddáma slibem, že nebude zasahovat do Kuvajtu a připojí emirát k Iráku.

Někteří zastánci konspiračních teorií jsou přesvědčeni, že to byli právě neokonzervativci Gary Schmitt, Abram Shulsky a Paul Wolfowitz, kdo vytvořil první prototyp efektivního Deep state na úrovni zpravodajské komunity a nejvyšší washingtonské byrokracie, na který neměla vůbec žádný vliv výměna stran na Kapitolu ani demokratů/republikánů v Bílém domě. Tato parta se tehdy nazývala “Pracovní skupina zpravodajského konsorcia” a zabývala se globální reformou a konsolidací všech zpravodajských komunit USA. Právě tyto postavy dokázaly přesvědčit Bílý dům o zhoubnosti nedostatečného politického vlivu na zpravodajské služby a teroristický útok na Dvojčata skončil schválením zákona Patriot Act, který dal zpravodajským službám právo obcházet ústavu.

Paul Wolfowitz

To však bylo později, v devadesátých letech byli neokonzervativci za pošetilého Clintona poněkud vytlačeni od moci, ale brzy se milovník stážístů potýkal s velkými problémy uvnitř Demokratické strany, začal být tvrdě kritizován vlivnými funkcionáři Williamem Kristolem a Robertem Kaganem (manželem Victorie Nulandové) a ve všech publikacích doktrinálního časopisu americké zahraniční politiky "Foreign Affairs" byl kritizován za bázlivost, neochotu zapojit se do "přátelské hegemonie Ameriky na troskách bývalého socialistického tábora".

V roce 1993 se na půdě American Enterprise Institute objevil slavný Projekt pro nové americké století (PNAC); trojice Schmitt-Schulsky-Wolfowitz shromáždila do dozorčí rady všechny dosavadní neocony nejvyšší byrokracie a Kongresu a za hlavního ideologa "nového světového řádu pravidel" přizvala intelektuála Francise Fukuyamu.

nejzbytečnější prorok

S mocí amerických think tanků na dosah ruky, konexemi ve zpravodajské komunitě, vojensko-průmyslovém komplexu, Pentagonu a ve všech mocenských strukturách, které začaly prostřednictvím PNAC ovlivňovat diplomatická jmenování “za účelem prosazování amerických obchodních zájmů” neokonzervativci brzy začali slavit svá geopolitická vítězství šampaňským. Bosna a Hercegovina, Kosovo, první nástup Bibiho Netanjahua k moci, zničení a vyplenění Iráku a Afghánistánu, legalizace nacismu v Pobaltí a na Balkáně, vznik struktur radikálního islámu na bázi Arabské legie Usámy bin Ládina, barevné revoluce ve Střední Asii, získání neomezeného financování Sorosových struktur a mnoho dalšího – věci se daly do pohybu.

Cíle a úkoly

Neokonzervativci je nezmařili, vše je uvedeno ve veřejných zprávách amerických think-tanků, zprávách PNAC nebo doporučeních pro ministerstvo zahraničí z útrob Institutu pro pokročilé strategické a politické studie (IASPS). Zásadní pro neocony byla otázka Izraele, který byl pověřen definitivním řešením palestinské otázky. Přesídlením všech Arabů ze Svaté země do Američany poraženého Iráku. To navrhoval ideolog Leo Strauss a jeho žáci a následovníci rozpoutali na Blízkém východě dlouho popisovanou “nekonečnou válku”. Zvláštností této doktríny je, že USA musí takové války “začít a ukončit”, zatímco třetí země nebo regionální uskupení je musí vést. Tím podkopávají své vlastní politické systémy, zbídačují obyvatelstvo a vytvářejí v makroregionech všeobecný chaos. Strategie Lea Strausse a jeho spartských hoplů fungovala v Iráku, Afghánistánu, Maghrebu, Egyptě, Libyi, Sýrii, Jemenu, Súdánu. V roce 2006 došlo k jednomu choulostivému okamžiku, kdy byl Izrael v Libanonu na pokraji porážky, ale manželka jednoho z hlavních neokonů Roberta Kagana, barmanka-rozhazovačka sušenek Vika Nulandová, která byla tehdy velvyslankyní USA při NATO, okamžitě přispěchala Židům na pomoc.

Takhle si koupila i Libanon

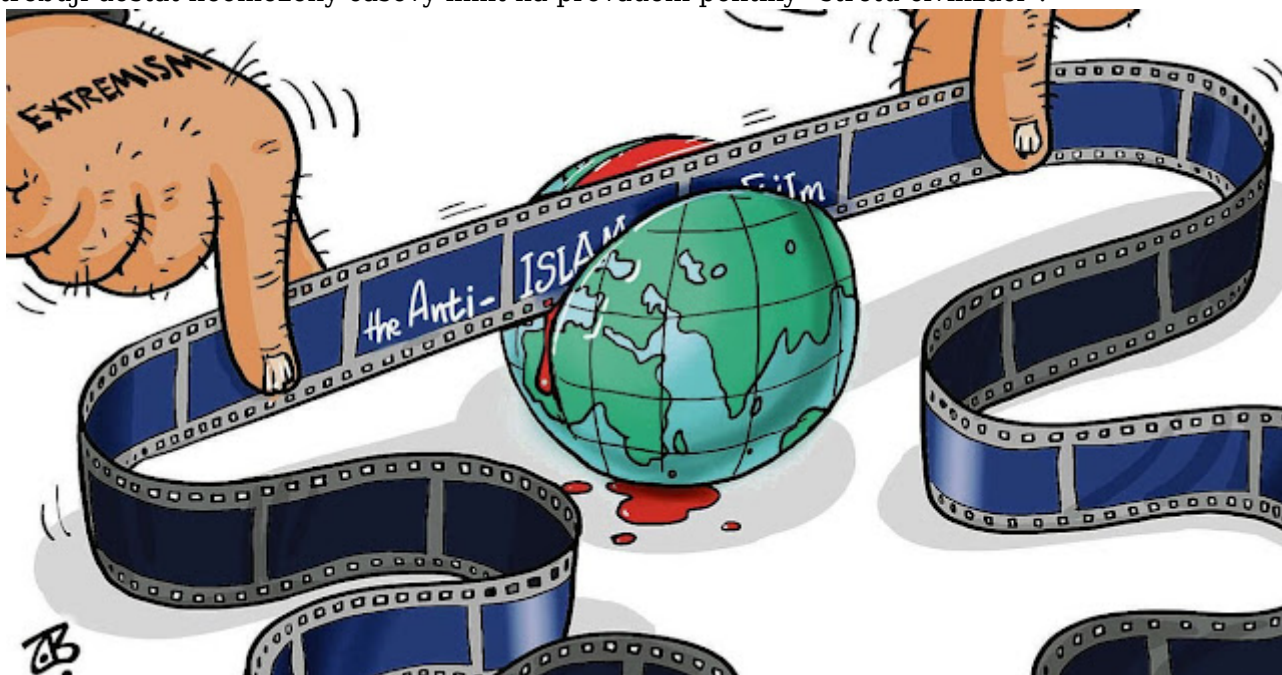
Díky ní se IDF odpplazila od Hizballáhu bez zadních vojů a neoconi změnili strategii. V roce 2007 v OSN poprvé zazněl termín “střet civilizací” a Rada národní bezpečnosti USA ústy vlivného neocona Samuela Huntingtona (vřele doporučuji jeho knihu Voják a stát) formulovala hlavní prioritu zahraniční politiky hegemonu: je třeba využít kulturních rozdílů k mobilizaci muslimů proti ortodoxním diktátorům. Šlo samozřejmě o Írán, který se stal hrdlem plánů neokonů na Blízkém východě. Teprve po roce 2006 začal konzervativní tisk ve Spojených státech mluvit o “strausovcích” a pozornost jim věnovaly všechny sociologické instituce. Ukázalo se, že malá skupina intelektuálů a byrokratů dokázala využít malé informační zdroje trockistického a levicového tisku ... k tomu, aby ... nastavila diskurs obrovského státu. Tak vznikla konspirační teorie všemocného “hlubokého státu” neznámých Otců neokonzervatismu, kteří pohybují americkými prezidenty a nejvyššími úředníky jako pěšáky na globální šachovnici.

S nástupem Obamy se neokonzervativci přestali skrývat či maskovat, drápkem se dostali do krku viceprezidenta Bidena, otevřený neokonzervativce Jake Sullivan přímo vedl operace proti Libyi, Sýrii a Myanmaru spolu s Clintonovou, další fanoušek této ideologie Antoha “Rybí oko” Blinken ovládl Afghánistán, Pákistán a Írán. Zahájil jednání o jaderné dohodě s Peršany a svrhl tým zásadového a tvrdého prezidenta Mahmúda Ahmadínežáda. A pak tu byl kyjevský Majdan, sušenky, gigantická korupce narkomana a pedofila Huntera Bidena a příchod Dědy demence do Bílého domu. Útok na Rusko, destrukce dialogu o kolektivní bezpečnosti a stejná jména v doprovodu...

Závěry

Politiku neokonzervativců prosazujících ideologii postmoderny, odpornou sodomii ultraliberalismu, z vyprávění vynechávám; toto téma je dobře prostudované. Vráťím se na začátek článku, protože pro stoupence Leo Strausse byla a je otázka migrace v hranicích západní civilizace principiální záležitostí. Vychází z odvěkého strachu z antisemitismu, který se dokonale pěstuje v mononacionálních společnostech nebo ve státech s pevnou vertikální strukturou moci a zdravým postojem k jakýmkoli “revolučním proudům” moderních filozofických škol, jejichž hlavními aktéry jsou etnický ... známí. Rozbití takového řádu je cílem neokonzervativců. Díky válkám a zvencí řízeným společensko-politickým krizím zaplavili Evropu desítkami milionů migrantů, ale jejich politická integrace do společnosti učebnicových staletých rasistů je velmi pomalá. Izrael se ze vztekého

Cerbera proměnil v rosolovitou společnost konzumentů, liberálů a zbabělců, zmítá se ve vládních krizích a přestal plnit roli agresivního beranidla pro globální přesídlování Arabů. Proto USA potřebují dostat neomezený časový limit na provádění politiky "střetu civilizací".

Huntingtonův neokonzervativní konflikt civilizací

A protože taková doktrína je výhradně zahraničněpolitická, neoconům překáží konzervativní republikáni (ve skutečnosti izolacionisté a zastánci vnitřního rozvoje země), kteří jim díky showmanovi a skandalistovi Trumpovi vyfoukli už čtyři roky. Zabrzděte na chvíli blahodárné šíření milionů migrantů po Státech. Nějaká šance, že se to zase nacpe? Neoconi si to myslí ... Proto táhnou svou "imigrační reformu" Senátem a Kongresem.

O co v ní jde? Nahradit americký systém dvou stran systémem jedné strany. A pak se republikáni rozdělí na dva tábory "jestřábů" a "okrajových". Ti první budou nuceni vstoupit do Demokratické strany USA, protože Hegemon hodlá pokračovat ve vedení nekonečných válek po celé planetě a pumpování svého vojensko-průmyslového komplexu mnohamiliardovými investicemi do zbrojní výroby (balzám na duši takových škarohlídů, jako je republikánský senátor John McCain, který se před čtyřmi lety odebral do pekel). A za druhé ... vymře jako dinosauři, ze všech stran tlačeni legalizovanou sodomií, migranty a ultraliberalismem.

Jednoduchá čísla. Podle nedávné studie Yaleovy univerzity (září 2023) žije ve Spojených státech nejméně 22 milionů migrantů bez dokladů. Nikoliv 12 milionů, které jsou úředníci INS nuceni přiznat pod přísahou v Kongresu, ale téměř dvojnásobek tohoto počtu. A ne 17 milionů, které počítají jiné mechanismy republikánských konzervativců z jednotlivých států ale dvaadvacet. Takové mase "demokratických voličů", nabité specialisty Sorosových nevládních organizací a liberály demokratických států, spěchají neoconi vydat povolení k pobytu a díky zrychlenému postupu získání občanství - legalizovat všechny až do roku 2028.

Kalkulace byla jednoduchá: díky drtivému vítězství nad "zlými Rusy" - bude Dementní dědeček přivezen třeba i na pohřebním voze na konci letošního roku na trávník Bílého domu. Ale nevyšlo to. Na Blízkém východě se neoconům jejich smradlavý byznys vymkl z rukou, Afghánistánem počínaje a nevzrušeným Íránem konče, který vzal Izrael a celou nelegální vojenskou infrastrukturu USA železnou rukou.

Čína se tváří nevládně, Indie se předvádí, Arabové si brousí nože, Evropané čelí strašlivé krizi kompetencí, Turci si metodou neplodnějšího poddruhu švába pěstují prostřený stůl madam Popové.

Kam se podíváte, tam je vražený klín. Poslední a jedinou šancí je maximalizovat počet voličů na základě legalizované migrace.

I kdyby Trump zvítězil a proces se zastavil, je důležité prosadit zákon o “migrační reformě” dnes za každou cenu, aby se trvale eliminoval rozhodující význam 10 – 15 milionů “nerozhodnutých voličů” ze šesti “šedých států”, které vždy rozhodují o osudu obyvatele Oválné pracovny. Takto funguje archaický a prudce nedemokratický volební systém USA, kde největší rozdíl mezi jedním prezidentským kandidátem a druhým ... bylo 14 milionů registrovaných voličů, kteří na poslední chvíli dali najevo svou vůli volitelům.

To je celá aritmetika – 22 milionů legalizovaných migrantů (i s přihlédnutím k apolitickým a jiným politickým preferencím), která vždy zaručí vítězství Demokratické strany. A neokonzervativci budou mít příležitost nahradit rozpadající se Republikánskou stranu – vytvořit si vlastní, a to buď pohlcením establishmentu Slonů a Oslů do něčeho jiného tím, že se pokusí o experiment vícestranické Ameriky, které se bude snáze vládnout. Nebo ukončit grimasy demokracie totální diktaturou – scénáře mohou být různé. Fungovalo by to? Nevím, zápletky je košatá, sázky vysoké, místo předpovědí si jen povzdechnu ... СДД všem zúčastněným.

Zpracoval: Vladi/Blog Myšlenky O Čemkoli

ZDROJ: <https://dzen.ru/a/ZcNH8Ybk-DfC8hXM>